

WYROK Z DNIA 17 MAJA 2005 R.
SNO 20/05

Przewodniczący: sędzia SN Marian Buliński (sprawozdawca).
Sędziowie SN: Maria Grzelka, Henryk Pietrzkowski.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny na rozprawie z udziałem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego sędziego Sądu Okręgowego oraz protokolanta po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2005 r. sprawy sędziego Sądu Rejonowego w związku z odwołaniem obwinionego od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 18 stycznia 2005 r., sygn. akt: (...)

u t r z y m a ł   w   m o c y   z a s k a r ż o n y   w y r o k.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny wyrokiem z dnia 18 stycznia 2005 r., sygn. akt (...) uznał sędziego Sądu Rejonowego za winnego tego, że prowadząc z naruszeniem zasad koncentracji materiału dowodowego i ciągłości rozprawy postępowanie w sprawach o sygn. akt: II K 8/03, II K 1103/03, II K 2/03, II K 10/03, II K 9/03 Sądu Rejonowego doprowadził do wystąpienia rażącej przewlekłości w wyżej wymienionych sprawach, a nadto sporządzając pisemne motywy wyroków w sprawach II K 2/03 i II K 10/03 Sądu Rejonowego dopuścił się rażącej obrazy przepisów prawa – art. 424 § 1 k.p.k. i za to na podstawie art. 107 § 1 i 109 § 1 pkt 2 u.s.p. wymierzył mu karę nagany.

Odwołanie od tego wyroku złożył obwiniony i nie negując swojej winy w doprowadzeniu do przewlekłości postępowania w omawianych sprawach uważał wymierzoną karę jako zbyt surową i dlatego wniósł o zmianę wyroku i wymierzenie mu kary upomnienia.

Na rozprawie przed Sądem Najwyższym – Sądem Dyscyplinarnym obwiniony poparł swoje odwołanie, a Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie obwinionego nie jest zasadne. Karą łagodniejszą od wymierzonej obwinionemu może być jedynie kara upomnienia, która jednocześnie jest najłagodniejszą karą wymierzaną w postępowaniu dyscyplinarnym.

W przedmiotowej sprawie obwiniony nie zasługuje na najłagodniejszą karę dyscyplinarną. Przypisane mu przewinienie służbowe polegało na

spowodowaniu rażącej przewlekłości postępowania sądowego w pięciu sprawach i rażącego naruszenia art. 424 § 1 k.p.k. w dwóch sprawach. Opis bezczynności i czynności obwinionego doprowadzających do przewlekłości w tych pięciu sprawach zajął osiem stron wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 18 stycznia 2005 r. Dlatego też wymierzoną obwinionemu karę dyscyplinarną nagany należy uznać jako odpowiednią i wobec tego zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

Dlatego też Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.